

مصاحبه «فدراسیون لیبرتارین‌های قفقاز» با «جبهه آنارشستی»

<https://t.me/AnarchistFront>

https://t.me/Anarcho_Caucasus

همان طور که قبلاً نوشتیم، آنها [جبهه آنارشستی] اسلام رادیکال را به شدت محکوم می‌کنند و از حقوق زنان و اقلیت‌های جنسی حمایت می‌کنند.

ایده‌های اندیشه لیبرتارین در همه جا یافت می‌شود. ما فرصت داشتیم با نمایندگان جبهه آنارشستی که بیشتر اعضای آن از ایران و افغانستان می‌آیند صحبت کنیم.

فدراسیون لیبرتارین‌های قفقاز (فاکل)

<https://telegra.ph/Intervyu-s-anarhistami-iz-Irana-i-Afganistana-12-16>

Интервью с анархистами из Ирана и Афганистана

ФаКел взяла интервью у представителей «Анархистского фронта», анархистов с Ирана и Афганистана.

Как мы писали ранее, они категорически осуждают радикальный ислам, выступают за права женщин и сексуальных меньшинств.

Интервью на русском и персидском языках. Курсивом выделены вопросы от нас, а жирным шрифтом выделены ответы.

Само интервью (<https://telegra.ph/Intervyu-s-anarhistami-iz-Irana-i-Afganistana-12-16>)

#Вне_Кавказа #Интервью

Ф е д е р а ц и я Кавказских Либертариев / ФаКел / ФКЛ

https://t.me/Anarcho_Caucasus

Интервью с анархистами из Ирана и Афганистана

Федерация Кавказских Либертариев / ФаКел / ФКЛ December 16, 2025

Идеи либертарной мысли встречаются отовсюду. Нам предоставилась возможность поговорить с представителями «Анархического фронта», члены родом из Ирана и Афганистана.

Федерация Кавказских Либертариев / ФаКел / ФКЛ

Интернациональная организация анархистов Северного и Южного Кавказа

Интервью:

ФаКел: Левые наблюдают за Ираном и Афганистаном. До нас не редко доходят слухи о недовольствах населения Ирана в сторону власти, особенно были популярны видео, где женщины сжигают хиджабы. Из Афганистана новости всегда страшнее, все знают, как приходится в этой стране страдать женщинам и в какой нищете живут люди. Особенно стали широко известны 60 афганских активисток, которых пытались спасти, отправив их в другие страны. Вы сами замечали, что Иран привлекает собой внимание левых из других стран и какую роль в народе Афганистана повлияли эти 60 активисток?

فاکل: چپ ایران و افغانستان را زیر نظر دارد برای ما غیر معمول نیست که شایعاتی در مورد نارضایتی مردم ایران از مقامات بشنویم ، به ویژه ویدئوهایی که زنان در آن حجاب می سوزانند محبوب بودند. اخبار افغانستان همیشه ترسناک تر است ، همه می دانند که زنان در این کشور چگونه باید رنج ببرند و مردم در چه فقر زندگی می کنند. ۶۰ فعال افغانستانی که سعی داشتند با فرستادن آنها به کشورهای دیگر نجات یابند به ویژه به خوبی شناخته شدند. آیا متوجه شده اید که ایران توجه چپ گرایان کشورهای دیگر را به خود جلب می کند و این ۶۰ فعال چه نقشی در مردم افغانستان داشتند؟

Анархистский фронт: В последние годы, особенно после восстания «Женщина — жизнь — свобода», Иран стал одним из центров внимания того, что можно назвать «глобальными левыми движениями». Прежде всего, необходимо отметить, что понятия «левый» и «правый» в современной политике отличаются от того, что они означали в эпоху Холодной войны (1960–1980-е гг.). Ранее

центры власти противостояли друг другу, но сегодня такое противостояние существует скорее на уровне политического и экономического соперничества, тесно переплетённого с обществом. Проще говоря, за последние десятилетия глобальная левая политика пережила упадок: левые партии интегрировались в капиталистическую систему модерна, и партии левого направления стали лишь меньшинством в парламентах капиталистических государств. Сегодня «правые» и «левые» чаще понимаются как консервативные или националистические силы против либеральных и социал-демократических. Мы не относим себя ни к одной из этих политических категорий и считаем, что поддерживать такие деления нецелесообразно. В целом, анархизм представляет собой независимую альтернативу, третью линию, находящуюся за пределами иерархических государственных структур.

С учётом этого хаоса в мировой политике, классические левые, включая марксистов внутри и за пределами Ирана, делятся на две группы: а) левые, которые противостоят репрессиям в Иране, включая ситуацию с условиями труда, свободой слова, и противостоят сторонникам монархического оппозиционного движения; б) левые, в основном находящиеся за пределами Ирана, которые из-за противоречий с Западом и 12-дневной войны с Израилем рассматривают режим Исламской Республики как антиимпериалистическую и антисионистскую силу, часто рассматриваемую как сторонник «оси сопротивления». Такое внимание связано не только с видеозаписями насилия или сжигания хиджаба, но и с глубоким противоречием, которое сегодня носит Иран: общество, крайне модернизированное в образе жизни, индивидуальных ценностях и социальных запросах, против политической структуры, основанной на теократической, авторитарной и силовой логике. Для многих левых всего мира Иран одновременно является примером религиозного подавления, женского сопротивления, классового разрыва и противоречия между формально антиимпериалистическим государством и обществом, страдающим от различных форм господства. Поэтому

сегодня Иран — это не просто «страна Ближнего Востока», а символическое поле для обсуждения отношений религии, власти, капитала, гендера и государственного насилия над телом.

Женщины-протестующие из Афганистана находятся в трёх возможных ситуациях: Некоторые уже получили статус беженцев в европейских странах через правозащитные организации и миграционные структуры. Другие находятся в ожидании миграции в таких странах, как Пакистан и Иран; их положение остаётся неопределённым и они находятся в состоянии неопределённости. Большинство женщин-протестующих и активистов остаются в Афганистане, где из-за сильного давления и репрессий они становятся пассивными, а лишь небольшие группы ведут скрытую политическую деятельность.

جبهه آنارشистی: در سالهای اخیر به ویژه پس از قیام "زن—زندگی—آزادی" ، ایران به یکی از مراکز توجه برای آنچه که میتوان آن را "جنبشهای چپ جهانی" نامید ، تبدیل شده است. "اول از همه ، باید توجه داشت که مفاهیم "چپ" و "راست" در سیاست مدرن با آنچه در دوران جنگ سرد به معنای آن بود متفاوت است. پیش از این ، مراکز قدرت با یکدیگر مخالفت (1960-1980s) می کردند ، اما امروزه چنین برخوردی در سطح رقابت سیاسی و اقتصادی وجود دارد که به طور نزدیک با جامعه در هم تنیده شده است. به عبارت ساده ، سیاست های چپ گرای جهانی در دهه های اخیر کاهش یافته است: احزاب چپ گرایانه در سیستم سرمایه داری مدرن ادغام شده اند و احزاب چپ گرایانه تنها در پارلمان های کشورهای سرمایه داری به اقلیت تبدیل شده اند. امروزه "راست" و "چپ" اغلب به عنوان نیروهای محافظه کار یا ملی گرایانه در مقابل نیروهای لیبرال و سوسیال دموکرات درک می شوند. ما خود را متعلق به هیچ یک از این دسته های سیاسی نمی دانیم و معتقدیم که حمایت از چنین تقسیمات نامناسب است. به طور کلی ، آنارشیزم یک جایگزین مستقل را نشان می دهد ، یک خط سوم واقع در خارج از ساختارهای حالت سلسله مراتبی.

با توجه به این هرج و مرج در سیاست جهانی ، چپ کلاسیک ، از جمله مارکسیست ها در داخل و خارج از ایران ، به دو گروه تقسیم می شود: الف) چپ ، که مخالف سرکوب در ایران است ، از جمله وضعیت با شرایط کاری ، آزادی بیان ، و مخالف حامیان جنبش مخالف سلطنت طلب است ؛ ب) چپ ، عمدتاً در خارج از ایران واقع شده است که به دلیل تضاد با غرب و جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل ، رژیم جمهوری اسلامی را به عنوان یک نیروی ضد امپریالیستی و ضد صهیونیستی می بیند ، که اغلب به عنوان یک حامی "محور مقاومت". چنین توجهی نه تنها با فیلم های خشونت یا سوزاندن حجاب ، بلکه با تناقض عمیقی که ایران امروز دارد ، مرتبط است: جامعه ای که در سبک زندگی ، ارزش های فردی و خواسته های اجتماعی بسیار مدرن شده است ، در برابر یک ساختار سیاسی مبتنی بر منطق الهی ، اقتدارگرا و قدرت. برای بسیاری از چپ گرایان در سراسر جهان ،

ایران همزمان نمونه ای از ظلم مذهبی، مقاومت زنانه، تقسیم طبقاتی و تناقض بین یک دولت رسمی ضد امپریالیستی و جامعه ای است که از اشکال مختلف سلطه رنج می برد. بنابراین، امروز ایران فقط یک "کشور خاورمیانه" نیست، بلکه یک زمینه نمادین برای بحث در مورد روابط دین، قدرت، سرمایه، جنسیت و خشونت دولتی علیه بدن است.

زنان معترض از افغانستان در سه موقعیت احتمالی قرار دارند: برخی از آنها قبلاً از طریق سازمان های حقوق بشر و ساختارهای مهاجرت در کشورهای اروپایی پناهندگی دریافت کرده اند. برخی دیگر در انتظار مهاجرت به کشورهایی مانند پاکستان و ایران هستند؛ وضعیت آنها همچنان نامشخص است و در وضعیت نامشخصی قرار دارند. بیشتر زنان معترض و فعال در افغانستان باقی می مانند، جایی که به دلیل فشار شدید و سرکوب، منفعل می شوند، و فقط گروه های کوچک فعالیت های سیاسی مخفیانه ای انجام می دهند.

ФаКел: Как обстоит быть обычного афганца и иранца?

Насколько их быт отличается друг от друга?

فاکل: یک افغان معمولی و یک ایرانی چطور؟ شیوه زندگی آنها چقدر با یکدیگر متفاوت است؟

Анархистский фронт: Жизнь обычного афганца полностью наполнена страданиями и ограничениями. Отсутствие работы, высокая стоимость жизни, в некоторых случаях унижение и страх перед силами Талибана; большинство молодых людей и выпускников остаются безработными и бедны. Люди, занимающиеся скрытой политической деятельностью, находятся в наибольшей опасности: в случае раскрытия их могут ждать тюрьма, пытки или убийство. К тому же на них давят экономические трудности и крайняя бедность.

Повседневная жизнь обычного иранца протекает в глубоко раздвоенном режиме. С одной стороны, это бедность, неконтролируемая инфляция, нестабильность занятости, психологическое истощение и неопределённое будущее; с другой — стремление жить, любить, создавать маленькие радости и находить смысл. Люди научились создавать постоянный разрыв между «тем, кто они есть» и «тем, кем система хочет их видеть».

Стиль одежды, музыка, романтические отношения, язык тела и даже шутки часто полностью противоречат официальной риторике власти. Эта двойная жизнь формирует скрытое, но масштабное сопротивление, которое не всегда выходит на улицы и не обязательно организовано, но глубоко пронизывает социальную жизнь, показывая, что проект «желанного исламского человека» фактически провалился.

جبهه آنارشیکستی: زندگی یک افغانستانی معمولی کاملاً پر از رنج و محدودیت است. کمبود کار، هزینه بالای زندگی و در برخی موارد تحقیر و ترس از نیروهای طالبان؛ اکثر جوانان و فارغ التحصیلان بیکار و فقیر باقی می مانند. افرادی که در فعالیت های سیاسی مخفی شرکت می کنند در بزرگترین خطر هستند: اگر کشف شوند، ممکن است با زندان، شکنجه یا قتل مواجه شوند. علاوه بر این، آنها تحت فشار مشکلات اقتصادی و فقر شدید هستند.

زندگی روزمره یک ایرانی معمولی در یک حالت عمیقاً تقسیم شده اجرا می شود. از یک طرف، فقر، تورم کنترل نشده، ناامنی شغلی، خستگی روانی و آینده ای نامشخص است؛ از سوی دیگر، تمایل به زندگی، عشق، ایجاد شادی های کوچک و یافتن معنی است. مردم یاد گرفته اند که شکاف دائمی بین "چه کسی هستند" و "چه کسی سیستم می خواهد آنها باشند" ایجاد کنند. "سبک لباس، موسیقی، روابط عاشقانه، زبان بدن و حتی جوک ها اغلب کاملاً با خطابه رسمی مقامات در تضاد است. این زندگی دوگانه یک مقاومت پنهان اما در مقیاس بزرگ را تشکیل می دهد که همیشه به خیابان ها نمی رود و لزوماً سازمان یافته نیست، اما عمیقاً در زندگی اجتماعی نفوذ می کند، نشان می دهد که پروژه "مرد اسلامی مطلوب" در واقع شکست خورده است.

ФаКел: На ваш взгляд, большинство находится в оппозиции или всё таки большая часть населения на стороне власти?

فاکل: به نظر شما آیا اکثریت در اپوزیسیون هستند یا اکثریت جمعیت در کنار دولت هستند؟

Анархистский фронт: Это сложный вопрос, на который можно ответить только в объёме книги или исследования. В целом, большинство афганцев не поддерживают Талибан, но из-за репрессий и давления не могут открыто выражать своё мнение. Однако есть группы, которые поддерживают Талибан, отчасти из-за

недостатков предыдущего правительства, этнических и языковых разногласий. Талибан позиционирует себя как исламскую и националистическую силу, и националисты испытывают к ним некоторое сочувствие. Оппозиционные силы за пределами страны не имеют организационной консолидации; этнические и идентичностные вопросы усугубляют их разобщённость. Таким образом, часть националистов и экстремистских исламских групп поддерживает Талибан, но большинство населения не только не поддерживает, но и испытывает сильную неприязнь. Однако организованной оппозиции в стране практически нет.

Иранское же общество нельзя свести к простой дихотомии «сторонники — противники». Большинство живёт в состоянии недоверия, усталости и политического истощения. Они не находятся в лагере идеологических сторонников власти и не обязательно вписываются в рамки классической оппозиции. Разрыв между государством и обществом достиг такой глубины, что представительство теряет смысл. Власть сохраняется не за счёт активного согласия народа, а посредством комбинации репрессий, экономических рент, сетей безопасности и управления страхом. Многие недовольны повседневной жизнью, но из-за высокой стоимости протестов остаются в состоянии «молчаливого политического воздержания» — они не вместе с властью и не могут активно действовать.

جبهه آنارشستی: این یک سوال دشوار است که فقط در محدوده یک کتاب یا تحقیق قابل پاسخ است. به طور کلی، اکثریت افغان ها از طالبان حمایت نمی کنند، اما به دلیل سرکوب و فشار نمی توانند علناً نظرات خود را بیان کنند. با این حال، گروه هایی وجود دارند که از طالبان حمایت می کنند، تا حدی به دلیل نقص های دولت قبلی و تفاوت های قومی و زبانی. طالبان خود را به عنوان یک نیروی اسلامی و ملی گرایانه معرفی می کنند و ملی گرایان همدردی با آنها دارند. نیروهای اپوزیسیون خارج از کشور تحکیم سازمانی ندارند؛ مسائل قومی و هویتی اختلاف آنها را تشدید میکند بنابراین، برخی از ملی گرایان و گروه های اسلامی افراطی از طالبان حمایت می کنند، اما اکثریت جمعیت نه تنها از آنها حمایت نمی کنند، بلکه به شدت از آنها خوششان نمی آید. با این حال، عملاً هیچ مخالفت سازمان یافته ای در کشور وجود ندارد.

از سوی دیگر، جامعه ایران را نمی توان به یک دوگانگی ساده "حامی—مخالف" کاهش داد. اکثر مردم در حالت بی اعتمادی، خستگی و خستگی سیاسی زندگی می کنند. آنها در اردوگاه حامیان ایدئولوژیک دولت نیستند و لزوماً در چارچوب اپوزیسیون کلاسیک قرار نمی گیرند. شکاف بین دولت و جامعه به حدی رسیده که نمایندگی بی معنی است. قدرت نه از طریق رضایت فعال مردم، بلکه از طریق ترکیبی از سرکوب، اجاره اقتصادی، شبکه های امنیتی و مدیریت ترس حفظ می شود. بسیاری از آنها از زندگی روزمره خود ناراضی هستند، اما به دلیل هزینه بالای اعتراضات، آنها در حالت "پرهیز سیاسی خاموش" باقی می مانند - آنها با مقامات نیستند و نمی توانند فعالانه عمل کنند.

ФаКел: Какие идеи наиболее популярны в оппозиционном кругу?

فاکل: چه ایده هایی در گروه های مخالف محبوب تر هستند؟

Анархистский фронт: Среди различных оппозиционных течений в Иране наибольшую поддержку имеют идеи секуляризма, гражданских свобод, гендерного равенства (женщины, мужчины, квир и др.) и соблюдения прав человека. Общими являются требования отделения религии от государства, прекращения идеологического правления и установления демократического порядка. Наряду с этим, значима социальная справедливость, борьба с концентрацией богатства и критика рентного капитализма, особенно среди левых и радикальных течений. Среди молодежи наблюдаются тенденции к горизонтальным формам организации, антиавторитаризму и недоверию к классическим структурам власти. Однако оппозиция остаётся разрозненной, а эти идеи существуют скорее как дискурсивное сосуществование, чем как цельный политический проект.

Среди оппозиции в Афганистане выделяются два направления: 1) Создание республиканского или кооперативного государства (централизованного или децентрализованного) с новой конституцией, включающего исламские, технократические и этнические группы. Талибан не признаёт этот вариант. 2) Федерализм и полностью децентрализованное управление,

поддерживаемое большей частью персоязычного населения. Политические силы, которые официально существуют, в основном не поддерживают этот вариант, но большая часть населения склонна к нему.

جبهه آنارشستی: جبهه آنارشستی: در میان جریان های مختلف اپوزیسیون در ایران، ایده های سکولاریسم، آزادی های مدنی، برابری جنسیتی (زنان، مردان، کویر و غیره) و رعایت حقوق بشر بیشترین حمایت را دارند. مطالبات مشترک جداسازی دین از دولت، پایان دادن به حکومت ایدئولوژیک و ایجاد نظم دموکراتیک است. در کنار این، عدالت اجتماعی، مبارزه با تمرکز ثروت و انتقاد از سرمایه داری اجاره ای، به ویژه در میان جریان های چپ و رادیکال، مهم است. در میان جوانان، گرایش به شکل های افقی سازماندهی، ضد اقتدار طلبی و عدم اعتماد به ساختار کلاسیک قدرت مشاهده می شود. با این حال، مخالفان همچنان پراکنده هستند و این ایده ها به عنوان یک همزیستی مباحثه ای وجود دارند تا یک پروژه سیاسی کامل.

در میان اپوزیسیون در افغانستان دو جهت برجسته است: ۱) ایجاد یک دولت جمهوری خواه یا تعاونی (متمرکز یا غیرمتمرکز) با قانون اساسی جدید که شامل گروه های اسلامی، تکنوکرات و قومی است. طالبان این گزینه را قبول نمی کنند. ۲) فدرالیسم و حاکمیت کاملاً غیرمتمرکز که توسط اکثریت مردم فارسی زبان حمایت می شود. نیروهای سیاسی که رسماً وجود دارند، عمدتاً از این گزینه حمایت نمی کنند، اما بخش بزرگی از مردم به آن تمایل دارند.

ФаКел: Насколько сильна оппозиция?

فاکل: مخالفان چقدر قوی هستند؟

Анархистский фронт: Несмотря на широкое недовольство, оппозиция в Иране сталкивается с кризисом организации и фрагментацией. Глубокие идеологические разрывы, внутренние конкуренции, зависимость части оппозиции от иностранных государств и отсутствие консенсуса препятствуют превращению протестного движения в стабильную альтернативу. Массовые протесты происходят, но отсутствие прочных сетей и внутренней координации, а также уязвимость перед вооружёнными репрессиями быстро истощают каждую волну активизма. Общество психологически готово к переменам, но

институциональные и организационные механизмы для перехода к устойчивым изменениям пока отсутствуют.

На данный момент сильной оппозиции в Афганистане нет. Талибан использует дипломатические отношения с соседними государствами для её ослабления. Многие мировые державы осторожны в отношении оппозиции и не делают на неё ставку. Однако из-за непредсказуемости действий Талибана ситуация может измениться: после окончания украинского кризиса международная политика по Афганистану может скорректироваться и оппозиция усилиться.

جبهه آنارشستی: با وجود نارضایتی گسترده، اپوزیسیون در ایران با بحران سازماندهی و تکه تکه شدن مواجه است. شکاف های عمیق ایدئولوژیک، رقابت های داخلی، وابستگی بخشی از اپوزیسیون به کشورهای خارجی و عدم اجماع، مانع از تبدیل جنبش اعتراضی به یک جایگزین پایدار می شود. تظاهرات گسترده ای رخ می دهد، اما عدم وجود شبکه های قوی و هماهنگی داخلی و آسیب پذیری در برابر سرکوب مسلحانه، هر موج از فعالیت را به سرعت از بین می برد. جامعه از نظر روانی برای تغییر آماده است، اما مکانیسم های نهادی و سازمانی برای تغییر پایدار هنوز وجود ندارد.

در حال حاضر، در افغانستان، هیچ یک از مخالفان قوی وجود ندارد. طالبان از روابط دیپلماتیک با کشورهای همسایه برای تضعیف آن استفاده می کنند. بسیاری از قدرت های جهانی نسبت به مخالفان محتاط هستند و به آن ها اعتمادی ندارند. با این حال، با توجه به غیر قابل پیش بینی بودن اقدامات طالبان، وضعیت ممکن است تغییر کند: پس از پایان بحران اوکراین، سیاست بین المللی در مورد افغانستان ممکن است اصلاح شود و مخالفت افزایش یابد.

ФаКел: Насколько жестоки судебная и тюремная системы?
Насколько эти системы отличаются друг от друга в Иране и Афганистане?

فاکل: سیستم قضایی و زندان چقدر بی رحمانه است؟ تفاوت این سیستم ها در ایران و افغانستان چیست؟

Анархистский фронт: Судебная система и тюрьмы в Иране — часть структурного механизма подавления, а не нейтральный институт правосудия. Самовольные аресты, принудительные признания, физические и психологические пытки, тяжёлые приговоры за политическую деятельность и широкое применение смертной казни демонстрируют, что главная цель системы — не правосудие, а запугивание и контроль общества. Тюрьмы выполняют функцию управления телами и сознанием, а не наказания за преступления. Многие заключённые арестованы не за «преступление», а за потенциальную угрозу политическому порядку. Эта юридическая жестокость оставляет глубокие раны в коллективной психике и создаёт структурную травму, последствия которой сохраняются для будущих поколений. Недавно независимые анархисты, такие как Афшин Хейратян и другие, подверглись давлению с целью принудительных признаний о сотрудничестве с западными государствами, были похищены, заключены и подвергнуты пыткам; мы крайне обеспокоены их состоянием здоровья.

Судебная система Афганистана функционирует в строгом соответствии с шариатом и крайне жестока. Различия существуют в типах преступлений: По гражданским делам, касающимся обычных людей, решения принимаются в соответствии с исламским правом и судьями Талибана; здесь выигрывает тот, кто имеет связи или может дать взятку, поскольку коррупция при Талибанах сильнее, чем при прежней республиканской власти. Для политических активистов и оппозиционеров система чрезвычайно жестока. Освободившиеся из тюрем Талибана рассказывают о пытках; многие оппозиционеры после ареста убиты или исчезают без следа. Продажа и употребление алкоголя также строго преследуются: обвиняемых жестоко избивают ещё до суда, а затем проходят судебные процедуры. В целом судебная система Талибана функционирует с крайней жестокостью и коррупцией, без прозрачности.

جبهه آنارشستی: سیستم قضایی و زندان در ایران بخشی از مکانیسم ساختاری سرکوب است، نه یک نهاد بی طرف عدالت. دستگیری های خودسرانه، اعترافات اجباری، شکنجه های جسمی و روانی، محکومیت های سنگین برای فعالیت های سیاسی و استفاده گسترده از مجازات اعدام نشان می دهد که هدف اصلی سیستم عدالت نیست، بلکه ترساندن و کنترل جامعه است. زندان ها وظیفه ی کنترل بدن و ذهن انسان ها را دارند، نه مجازات جنایتکاران را. بسیاری از زندانیان به دلیل "جرم" بازداشت نشده اند، بلکه به دلیل تهدید بالقوه به نظم سیاسی بازداشت شده اند. این خشونت های حقوقی، زخم های عمیقی در روان جمعی ایجاد می کند و آسیب های ساختاری ایجاد می کند که پیامدهای آن برای نسل های آینده باقی می ماند. اخیراً، آنارشست های مستقل مانند افشین حیرتیان و دیگران تحت فشار قرار گرفته اند تا اعتراف کنند که با کشورهای غربی همکاری کرده اند، آنها ربوده شده اند، زندانی شده اند و شکنجه شده اند؛ ما به شدت نگران سلامت آنها هستیم.

سیستم قضایی افغانستان کاملاً بر اساس شریعت است و بسیار خشن است. تفاوت ها در نوع جرایم وجود دارد: در مورد پرونده های مدنی که مربوط به مردم عادی است، تصمیمات مطابق قانون اسلامی و توسط داوران طالبان گرفته می شود؛ در این مورد، کسی که ارتباط دارد یا می تواند رشوه دهد، برنده است، زیرا فساد در دولت طالبان نسبت به دولت سابق جمهوری، بیشتر است. برای فعالان سیاسی و مخالفان، این سیستم بسیار ظالمانه است. زندانیانی که از زندان طالبان آزاد شده اند، از شکنجه ها سخن می گویند؛ بسیاری از مخالفان پس از دستگیری کشته شده اند یا بدون هیچ اثری ناپدید شده اند. فروش و مصرف الکل نیز به شدت مورد تعقیب قرار می گیرد: متهمین قبل از محاکمه به شدت مورد ضرب و شتم قرار می گیرند و سپس در دادگاه مورد بررسی قرار می گیرند. به طور کلی، نظام قضایی طالبان با خشونت و فساد شدید و بدون شفافیت کار می کند.

ФаКел: Какое будущее вы видите за теми правительствами, которые сейчас находятся в Иране и Афганистане? Куда, по-вашему мнению, катятся Тегеран и Кабул?

فاکل: چه آینده ای را برای دولت هایی که در حال حاضر در ایران و افغانستان هستند، می بینید؟ به نظر شما، تهران و کابل به کجا می روند؟

Анархистский фронт: Будущее нынешних правительств в Иране и Афганистане следует рассматривать скорее как «продолжающийся кризис», а не как стабильность или плавный переход. В Иране власть сталкивается с серьёзной эрозией социальной легитимности, хроническим экономическим кризисом, глубоким разрывом между государством и обществом и растущей

международной изоляцией. Система сохраняется благодаря силовому аппарату, рентным ресурсам и контролю насилия, а не социальной поддержке. Иран движется к «полной политической блокаде» и «постепенному распаду социального капитала», где любой внезапный сдвиг, как снизу, так и внутри власти, может привести к резкой нестабильности.

В Афганистане перспектива ещё мрачнее. Талибы не представляют современное государство, а скорее докомандное идеологическое образование, управляющее логикой исключения женщин, систематического подавления, глобальной изоляции и экономического краха. Кабул застрял в цикле бедности, вынужденной миграции, засухи, социальной закрытости и отсутствия перспектив. Режим Талибана не способен на экономическое восстановление, не обеспечивает социальное примирение и не имеет внутренней или международной легитимности. Продолжение этой ситуации означает углубление социального распада, расширение неформальной экономики и постоянное производство насилия и нестабильности. В целом, как Тегеран, так и Кабул движутся по разным, но сходным путям к исторической блокаде: Тегеран — с маской современного силового государства, Кабул — с откровенной идеологической формой власти. Один постепенно разрушается изнутри, другой находится в состоянии устойчивого коллапса.

جبهه آنارشیکستی: آینده دولت های کنونی در ایران و افغانستان باید به عنوان یک "بحران مداوم" در نظر گرفته شود نه یک ثبات یا یک انتقال آرام. در ایران، قدرت با فرسایش جدی مشروعیت اجتماعی، بحران اقتصادی مزمن، شکاف عمیق بین دولت و جامعه و افزایش انزوای بین المللی مواجه است. این سیستم به وسیله ی دستگاه قدرت، منابع مالی و کنترل خشونت، نه حمایت اجتماعی، حفظ می شود. ایران در حال حرکت به سوی "حصار کامل سیاسی" و "تلاشی تدریجی سرمایه اجتماعی" است، جایی که هر تغییر ناگهانی، از پایین و در داخل قدرت، می تواند به بی ثباتی شدید منجر شود.

در افغانستان، چشم انداز حتی تاریک تر است. طالبان یک دولت مدرن نیستند، بلکه یک ایدئولوژی فرامرزی هستند که منطق استثناء زنان، سرکوب سیستماتیک، انزوای جهانی و فروپاشی اقتصادی را به کار می گیرند. کابل در چرخه فقر، مهاجرت اجباری، خشکسالی، محرومیت اجتماعی و فقدان

چشم انداز گرفتار شده بود. رژیم طالبان قادر به بازسازی اقتصادی نیست، صلح اجتماعی را تضمین نمی کند و هیچ مشروعیت داخلی یا بین المللی ندارد. ادامه این وضعیت به معنای عمیق تر شدن شکاف اجتماعی، گسترش اقتصاد غیررسمی و تولید مداوم خشونت و بی ثباتی است. به طور کلی، هر دو کشور، تهران و کابل، در مسیرهای متفاوت اما مشابهی به سوی محاصره تاریخی حرکت می کنند: تهران با نقاب دولت نیرویی مدرن، و کابل با شکل آشکار ایدئولوژیک قدرت. یکی از درون به تدریج در حال فروپاشی است و دیگری در حال فروپاشی پایدار است.

ФаКел: Как Палестина влияет на жизнь в Афганистане и Иране? Тяготеет ли общество к Западному (проамериканскому) миру? Может быть народ смотрит на Америку, Израиль и Европу, как на луч, который может вытянуть Ближний Восток от радикального ислама, либо же народ все таки понимает, что члены НАТО и их союзники, это империалисты?

فاکل: فلسطین چه تاثیری بر زندگی در افغانستان و ایران دارد؟ آیا جامعه به سوی دنیای غربی (درباره آمریکا) می رود؟ شاید مردم به آمریکا، اسرائیل و اروپا به عنوان شعله ای نگاه می کنند که می تواند خاورمیانه را از اسلام رادیکال نجات دهد، یا شاید مردم درک می کنند که اعضای ناتو و متحدان آنها امپریالیست هستند؟

Анархистский фронт: Вопрос Палестины и отношение общества к Западу — один из самых сложных узлов в Иране и Афганистане. С одной стороны, опыт переворотов, санкций, войн и военной оккупации сформировал недоверие и критику западных государств, особенно США и НАТО, рассматриваемых как внешние силы, равнодушные к страданиям народа. С другой стороны, ценности индивидуальной свободы, прав женщин, секуляризма и социального благополучия, которые ярко проявлены в западных обществах, вдохновляют многих. Что касается Палестины, существует сочувствие к страданиям людей, но большинство общества не верит, что иранское правительство действует из моральных побуждений; скорее, оно использует вопрос как инструмент политической легитимизации и внутреннего контроля. Таким образом, взгляд общества двойственный:

антиимпериалистический и в то же время открытый к современным свободам; критика западного доминирования сочетается с вдохновением от его обещаний освобождения. В целом, иранское общество открыто к другим странам и международным отношениям и активно поддерживает идею глобального согласия на уровне народа.

جبهه آنارشистی: مسئله فلسطین و رابطه جامعه با غرب یکی از پیچیده ترین مسائل در ایران و افغانستان است. از یک طرف، تجربه انقلاب ها، تحریم ها، جنگ ها و اشغال نظامی، عدم اعتماد و انتقاد از دولت های غربی، به ویژه ایالات متحده و ناتو را به عنوان قدرت های خارجی که به رنج مردم بی تفاوت هستند، شکل داده است. از سوی دیگر، ارزش های آزادی فردی، حقوق زنان، سکولاریزم و رفاه اجتماعی که در جوامع غربی به وضوح دیده می شود، برای بسیاری الهام بخش است. در مورد فلسطین، همدردی برای رنج مردم وجود دارد، اما اکثریت جامعه معتقدند که دولت ایران از انگیزه های اخلاقی عمل نمی کند؛ بلکه از این مسئله به عنوان ابزاری برای مشروعیت سیاسی و کنترل داخلی استفاده می کند. بنابراین، دیدگاه جامعه دوگانه است: ضد امپریالیستی و در عین حال در برابر آزادی های مدرن؛ انتقاد از سلطه غرب با الهام از وعده های آزادی آن ترکیب می شود. به طور کلی، جامعه ایران به کشورهای دیگر و روابط بین المللی باز است و از ایده توافق جهانی در سطح مردم حمایت می کند.

ФаКел: В вашей организации присутствуют только люди из Ирана и Афганистана?

فاکل: در سازمان شما فقط ایرانی ها و افغان ها حضور دارند؟

Анархистский фронт: Состав анархистских сетей не ограничен Ираном и Афганистаном; он имеет транснациональный характер. Эти сети распространяются через мигрантов, беженцев и активистов в странах Европы. Внутри Ирана деятельность из-за жёсткого преследования в основном скрытная, ячеистая и неофициальная. Связь между внутренними и внешними группами осуществляется через неофициальные каналы, независимые СМИ и сети поддержки. Эта географическая рассредоточенность может

казаться слабостью, но для самоуправляемых анархистских структур она обеспечивает выживаемость и продолжение деятельности даже в условиях интенсивного полицейско-военного давления.

جبهه آنارشستی: ترکیب شبکه های آنارشستی به ایران و افغانستان محدود نمی شود؛ بلکه دارای یک ماهیت فراملیتی است. این شبکه ها از طریق مهاجران، پناهندگان و فعالان در کشورهای اروپایی گسترش می یابند. در داخل ایران، به دلیل آزار و اذیت شدید، فعالیت ها عمدتاً مخفی، خجروی و غیر رسمی است. ارتباط بین گروه های داخلی و خارجی از طریق کانال های غیررسمی، رسانه های مستقل و شبکه های حمایتی انجام می شود. این پراکندگی جغرافیایی ممکن است به نظر یک ضعف برسد، اما برای ساختارهای خودگردان آنارشستی، این امر باعث می شود تا حتی در شرایط فشارهای شدید پلیس و نظامی، زنده بمانند و فعالیت خود را ادامه دهند.

ФаКел: *Очень удивительно, что нашлись анархисты в таких закрытых регионах. Это радует и безумно воодушевляет! Какие слова вы бы хотели передать нашим читателям?*

فاکل: خیلی عجیب است که آنارشئیست ها در چنین منطقه ای از هم جدا شده باشند. و این خیلی هیجان انگیز است! میخواهید چه چیزی به خوانندگان ما بگویید؟

Анархистский фронт: Присутствие анархистов и радикальных сил в таких закрытых и насильственных пространствах кажется удивительным, но является естественной реакцией на концентрацию репрессий, неравенство и господство. Анархизм здесь — не интеллектуальный жест, а форма жизни, сопротивление государству, официальной религии и рентному капиталу. Послание борьбы простое: свобода — не подарок государств и не результат внешнего вмешательства. Она рождается внутри поражений, репрессий, страхов и маленьких актов сопротивления. Люди этого региона — субъекты истории, а не просто её молчаливые жертвы.

جبهه آنارشستی: حضور آنارشست ها و نیروهای رادیکال در چنین فضاهاى بسته و خشونت آمیز، شگفت انگیز به نظر مى رسد، اما واکنش طبیعى به تجمع سرکوب، نابرابرى و تسلط است. آنارشيسم در اینجا یک حرکت فکری نیست، بلکه یک شکل از زندگى است، یک مقاومت علیه دولت، دین رسمى و سرمایه ی اجاره اى. پیام مبارزه ساده است: آزادى هدیه اى از دولت ها نیست و نتیجه دخالت خارجى هم نیست. این در درون شکست ها، سرکوب ها، ترس ها و کارهاى کوچک مقاومت به وجود مى آید. مردم این منطقه، سوژه هاى داستان هستند، نه قربانى هاى ساکت.